

став і українсько-польський проект з дослідження історії львівського осередку археології: видано збірник статей, присвячений Л. Козловському, та монографію О.С. Ситника «Археологічна наука у Львові: перша половина ХХ століття».

Відзначимо також внесок вченого в музейну справу на Західній Україні. Де б працював О.С. Ситник, він згуртував довкола себе археологів і активізував польові дослідження, що збагачувало музейні фонди та провокувало переоформлення їхньої експозиції. Він реконструював експозицію Тернопільського обласного краєзнавчого музею, створив експозиції в районних музеях — у Бережанах, Гусятині, Борщові, Збаражі, а 2001 р. гордістю й окрасою Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича став створений ним у цій установі Археологічний музей.

Олександр Степанович Ситник по праву вважається провідним дослідником палеоліту західноукраїнських земель і кращим знавцем історії археології краю. Вчений у розквіті творчих і фізичних сил, його енергії вистачає і на щорічні польові дослідження, і на вирішення адміністративних питань, і на викладацьку діяльність. У його творчому доробку близько 150 праць, зокрема сім монографій і навчальних посібників, він редактор серійних видань «Матеріали і дослідження з археології Прикарпаття і Волині» та «Археологічні дослідження Львівського університету», член спеціалізованих рад по захисту дисертацій при Інституті українознавства ім. І. Крип'якевича та Інституті археології НАН України.

Бажаємо колезі наснаги, нових ідей та подальших творчих здобутків.

Ю.В. КУХАРЧУК

ДО 60-РІЧЧЯ ОЛЕКСАНДРА МИКОЛАЙОВИЧА ДЗИГОВСЬКОГО

15 лютого 2013 р. виповнюється 60 років від дня народження доктора історичних наук, професора Одеського національного університету ім. І. Мечникова Олександра Миколайовича Дзиговського.

Народився ювіляр у м. Гайворон Кіровоградської обл. у родині вчителів. Після закінчення середньої школи він вступив на історичний факультет Одеського державного університету, який закінчив 1975 р. Рік працював вчителем історії та суспільствознавства в сільській школі.

О.М. Дзиговський захопився археологією ще в студентські роки. Значний вплив на формування його археологічної свідомості здійснили викладачі університету, особливо П.Й. Карішковський і В.Н. Станко. Він кожного року брав участь у роботах Роксоланської археологічної експедиції під керівництвом А.Г. Загинайла та новобудовних експедиціях Одеського

університету й Одеського археологічного музею. Це й визначило подальшу долю молодого дослідника.

Від 1976 р. О.М. Дзиговський працював у відділі археології Північно-Західного Причорномор'я Інституту археології АН УРСР, де пройшов шлях від старшого лаборанта до старшого наукового співробітника. У 1983—1988 рр. обіймав посаду заступника начальника Буго-Дністровської та Дунай-Дністровської новобудовних експедицій ІА АН УРСР, а в 1989—1990 рр. останню й очолював. За його безпосередньої участі та керівництва у Буджацькому степу та на півночі Одеської обл. були розкопані десятки курганів і сотні поховань різних археологічних культур, починаючи від енеоліту та закінчуючи пізнім середньовіччям.

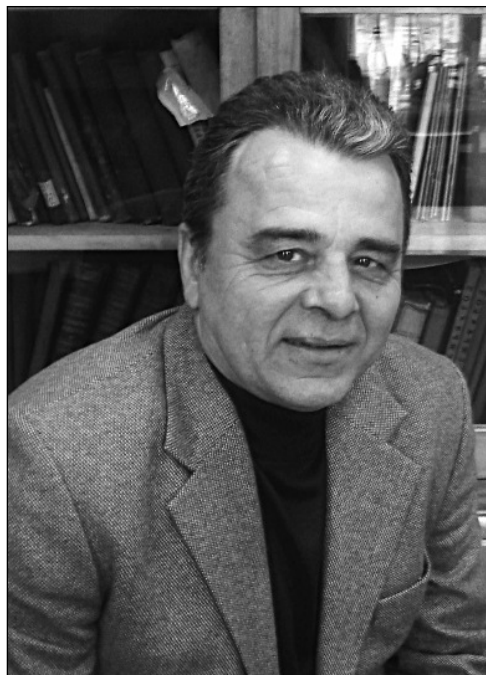
Тоді ж сформувався і коло його наукових інтересів — сарматознавство. 1988 р. О.М. Дзиговський захистив кандидатську дисертацію

«Сарматські племена Північно-Західного Причорномор'я (за матеріалами могильників)». Його науковим керівником був відомий український вчений, доктор історичних наук, професор В.Д. Баран.

Від 2000 р. ювіляр працює в Одеському національному університеті ім. І. Мечникова на посаді доцента кафедри археології та етнології України, а починаючи від 2004 р., — на посаді професора цієї ж кафедри. У 2003 р. захистив докторську дисертацію «Історія сарматів Карпато-Дніпровського регіону», в якій узагальнив новітні дані про перебування кочовиків у цих краях.

О.М. Дзиговський розробив і читає нові спеціальні курси з історії та археології кочовиків євразійських степів доби раннього залізного віку та епохи раннього середньовіччя, загальний курс з археології. Основним напрямом його наукових інтересів, як і раніше, є вивчення старожитностей сарматських племен, що мешкали на землях між Карпатами та Дніпром, та відтворення історії цих номадів. З цієї проблематики він опублікував понад 100 наукових праць, зокрема дві авторські монографії та шість монографій у співавторстві. Олександр Миколайович підготував десятки кваліфікованих спеціалістів, деякі з них уже мають вчені звання та ступені, інші — працюють у різних археологічних закладах Одеси, знайшли своє місце в науці.

О.М. Дзиговський є заступником голови спеціалізованої вченої ради по захисту доктор-

ських дисертацій при Одеському національному університеті ім. І. Мечникова та членом спеціалізованої вченої ради по захисту докторських дисертацій при Інституті археології НАН України (м. Київ). Він входить до складу редколегій цілої низки наукових видань України.

О.М. Дзиговський — у розквіті творчих сил, він має багато цікавих задумок і планів. То ж побажаємо ювіляру здійснити їх.

Від колег, друзів і товаришів А.С. Островерхов і Л.В. Субботін